

عنوان مقاله:

طراحی شهرک مسکونی تجاری با رویکرد انعطاف پذیری

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین عمران معماری و صنعت ساختمان ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سیده هدی پیشوائی

خلاصه مقاله:

معماری به عنوان یک حرفه علمی- هنری همواره پوشش دهنده بخشی از نیازهای زیستی انسان بوده است. بعد از مدرنیته و وارد شدن به عصر صنعتی در ایران ساختمان های عمومی به ویژه بازارها که در مقیاس شهری و ملی کاربرد داشته و مراکز پیوند عناصر شهری بوده و دارای جنبه های مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و هنری می باشند، آنچنان که باید کیفیت لازم را نداشته اند و از ارتباط مناسبی با مخاطبان خود برخوردار نبوده اند. در واقع بناهایی ایجاد شده اند که دارای ارزش چندانی نیستند زیرا در فرایند طراحی و شکل گیری آنها از ابتدا تفکر معماری نگرش های تکنولوژیکی با نگاه خشک و بی روح معماری مدرن بر آنها مستولی گشته است که این ناشی از ضعف مبانی نظری معماری تکنولوژیک در ایران برای طراحی و ایجاد بناهای بزرگ مقیاس شهری است. از طرفی بناهای بزرگ مقیاس شهری و ملی الگوهای ساختمانی جامعه هستند، از این رو باید دارای کیفیت معماری لازم باشند. برای برون رفت از این مشکل جامعه نیازمند الگوهای جدید و راستین در معماری است. بی شک تبیین مبانی نظری مناسب پیرامون این موضوع گام اول و راهبردی محسوب می شود. در این تحقیق که هدف آن طراحی مجتمع مسکونی تجاری، عقیده محقق بر حصول گونه ای معماری ترکیبی از این فضاها است که نتایج بهتری را در معماری و در فضای شهری برای مخاطب بدنبال داشته باشد. برای نیل به این مقصود رساله حاضر در قالب یک تحقیق علمی به روش توصیفی - تحلیلی بر پایه مطالعات اسنادی، کتابخانه ای و مشاهدات عینی انجام گرفته است.

کلمات کلیدی:

معماری، مجتمع تجاری، مجتمع مسکونی، انعطاف پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/863698>

